

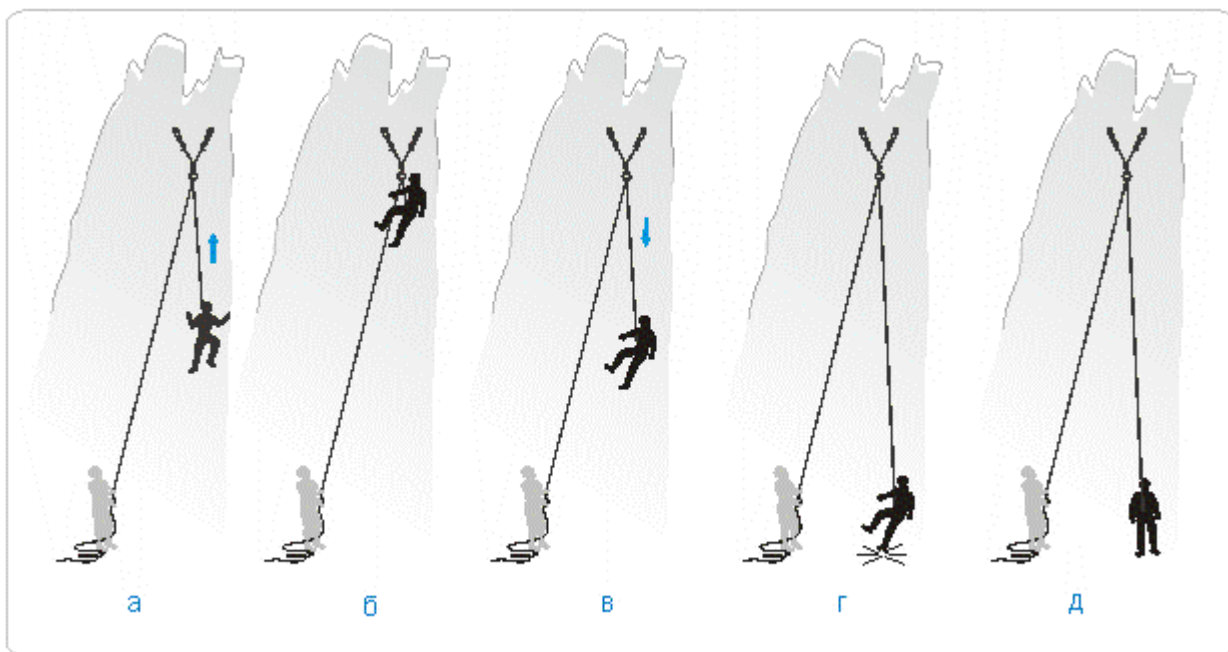

13. Спуск “парашутом” після проходження маршруту.

а. Спуск “парашутом”; б. Блокування мотузки.

Наступний етап дій скелелазця після “проходження” маршруту – спуск вниз. Спуск можна здійснювати як за допомогою партнера так і самостійно .

а. Спуск “парашутом”. Найпоширеніший та найлегший в технічному виконанні спуск в скелелазінні – це спуск “парашутом”. Практично його виконує “страховщик”. Коли перший підлазить до карабіна, через який здійснюється страхування, він подає команду “страховщику” :”Закріпи!” . Другий виконує команду і відповідає: ”Закріпив!” Після чого перший “завантажує” мотузку(мал.39б). Далі, впевнившись , що все добре він подає команду : “Вниз!”. Тільки після цієї команди “страховщик” починає плавно послаблювати мотузку (мал. 39.в) . Коли перший досягне поверхні землі (або підлоги) і торкнеться її ногами (мал. 39 г), другий повинен негайно “закріпити мотузку” і припинити спуск , тим самим даючи можливість партнеру “твердо” стати на ноги . І тільки тоді , коли перший стійко стоїть на ногах (мал. 39д) “страховщик” може повністю ослабити мотузку і завершити страхування.

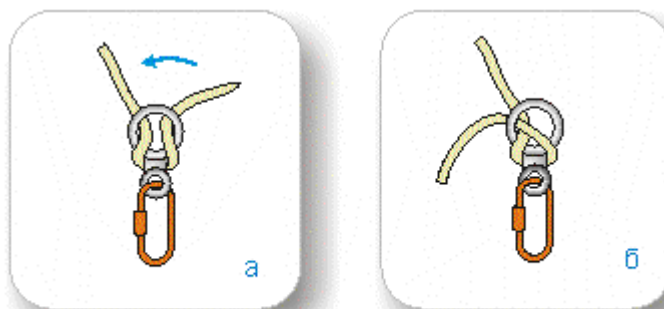

Мал. 39.Схема спуску –“парашутом”.

б. Блокування мотузки; Іноді потрібно “закріпити” свого партнера і утримувати його деякий час на мотузці . Зробити це можна за допомогою “вісімки”(мал. 40).

Таке блокування “тримає” тільки “під навантаженням”, тому й надалі необхідно продовжувати страхування.

Мал. 40.Блокування мотузки . .